

Πρόσωπα

«Ήρθαν ντυμένοι φίλοι αμέτρητες φορές οι εχθροί μου» ή «είν' αρκετό να πούμε όλοι από μια φορά στη ζωή μας ένα «όχι»

Γράφει ο Θεοφάνης Μαλκίδης

Ο Χίτλερ Ερντογάν είναι προ των πυλών και στην Ελλάδα, στην Κύπρο και τη Διασπορά οι Δημάρατοι της πολιτικής, της δημοσιογραφίας, των πανεπιστημίων, της Εκκλησίας, λένε πόσο καλό είναι να δεχθούμε την υποταγή μας.....

Η Ελλάδα έχει παραδοθεί δια των Μνημονίων και των επικύψεων και τα παπαγαλάκια των αφεντικών επαναλαμβάνουν μονότονα << για το πόσο καλά πηγαίνει η οικονομία >>....

Παρέδωσαν όνομα και έδαφος Μακεδονίας, ετοιμάζονται για γη και ύδωρ Αιγαίου, Κύπρου και

Θράκης, επιτρέπουν την καθημερινή εισβολή από την Τουρκία και το μόνο που ακούγεται είναι για τα κρούσματα, για τον καιρό, για τον ΕΝΦΙΑ, για τα σταχτοδοχεία και τη μουσική στα καφενεία, στα κέντρα διασκέδασης, για το πόσο καλό είναι (γενικώς) το σύστημα ...

Ποδοπάτησαν την αξιοπρέπεια, την αξιοκρατία, νομιμοποίησαν την οικογενειοκρατία σε ένα καθεστώς κληρονομικής ολιγαρχίας, βάπτισαν την αμαρτία αρετή όπως γράφει ο Ελύτης στο «Άξιον Εστί» , επιδιώκουν να φύγουν εκτός Ελλάδας όλοι οι νέοι, τα καλύτερα μυαλά και παραδίδουν τις τελευταίες ψηφίδες κυριαρχίας για λίγα χρόνια <<ειρήνης>>...

Δολοφονούν χιλιάδες ανθρώπους πριν ακόμη γεννηθούν, διώκουν , συκοφαντούν το κύτταρο της κοινωνίας, την οικογένεια, δηλητηριάζουν τα παιδιά και τους νέους με ανθελληνισμό, μισελληνισμό, συμπλέγματα και νωθρότητα και τα βαπτίζουν πρόοδο....

Βγαίνουν ξανά και ξανά, με χυδαίοτητα, χωρίς αιδώ και ντροπή, με

όρους προπαγάνδας, Ούργουελ και Γκέμπελς εκατό χρόνια μετά το 1922, οι γνωστοί <<ρεαλιστές>> του εθνομηδενιστικού δόγματος και επαναλαμβάνουν το τροπάριο <<να τα βρούμε με την Τουρκία>>, <<η Τουρκία έχει δικαιώματα στο Αιγαίο>>, <<η Τουρκία είναι μεγάλη και δυνατή χώρα>>, τι θέλετε να γίνει πόλεμος; >>, <<πρέπει να δεχτούμε την καθημερινή εισβολή από την Τουρκία>>, <<δε θα έχουμε χαρτί υγείας αν δε ψηφιστεί το μνημόνιο>>, κλπ για να ενισχύσουν το μιθριδατισμό και εν τέλει την παράδοση του Ελληνικού λαού.

Όμως όπως γράφει (ξανά) ο Ελύτης <<ήρθαν ντυμένοι φίλοι αμέτρητες φορές οι εχθροί μου, το παμπάλαιο χόμα πατώντας και το χόμα δεν έδεσε ποτέ με τη φτέρνα τους>>.

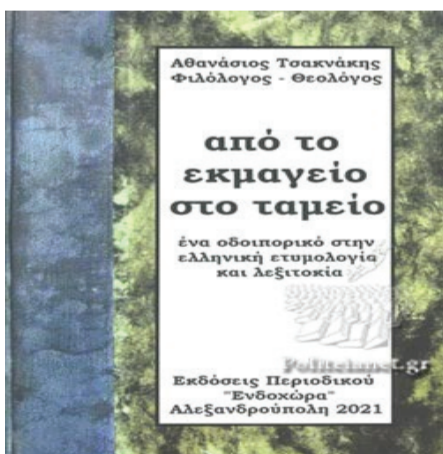
Κάθε Έλληνας, κάθε δημοκράτης και πατριώτης της γης αυτής, που αγαπά και νοιάζεται ανιδιοτελώς για τον τόπο του έχει υποχρέωση να τον υπερασπιστεί. Αυτός που εμπνέ-

ται από τους αγώνες εθνικής αξιοπρέπειας αντίστασης του λαού μας, από την Μακεδονία, μέχρι την Κύπρο , την Ήπειρο, το Αιγαίο, τη Θράκη και αγωνίζεται ενάντια στο άδικο που έρχεται από τα Καλάβρυτα και το Δίστομο, κάθε πολιτικός, διανοούμενος, πνευματικός άνδρας συγγραφέας, ποιητής, κληρικός που σέβεται τον εαυτό του και την ιστορία της αντιστασιακής Ελληνικότητας, που δε σιωπά για θέσεις, προνόμια, χρήματα, δόξα και άλλα εφήμερα.

Γιατί «είν' αρκετό να πούμε όλοι από μια φορά στη ζωή μας ένα «όχι», όπως γράφει ο Κώστας Μόντης της Κύπρου. Και αυτό είναι σήμερα το αίτημα του Ελληνικού λαού από την Κύπρο και το Αιγαίο μέχρι τη Θράκη, την Μακεδονία και τη Διασπορά

Ο Ελληνισμός οφείλει και πρέπει να πορευθεί πάλι με τις εξαιρέσεις, με τη μαγιά, με εμάς !

ΑΠΟ ΤΟ ΕΚΜΑΓΕΙΟ ΣΤΟ ΤΑΜΕΙΟ

ΛΟΓΟΣ ΚΑΙ ΛΟΓΙΚΗ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΔΕΔΕΜΕΝΑ ΑΡΡΗΚΤΑ. Ο (Α)ΔΕΚΤΙΚΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΣΚΕΠΤΟΜΕΝΟΣ.

Αποφθεγματική έκφραση του αείμνηστου Κοινωνιολόγου Βασίλη Φίλια, καθηγητή μας στην πάλαι Πάντειο Ανωτάτη Σχολή Πολιτικών Επιστημών, νυν Πάντειο Πανεπιστήμιο. Με το παρόν επίτομο έργο του ο Αθανάσιος Τσακνάκης επιδιώκει να καταστήσει σκεπτόμενο μέσα από γνώσεις ετυμολογίας προσιτές στον καθένα, τον οποιονδήποτε ελληνόφωνο θα το ήθελε. Παραθέτω εισαγωγικό σημείωμα του ίδιου αφού πρώτα στα-

θώ στην επισήμανσή του: Η ΕΝΝΟΙΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΑΠΟΔΟΘΕΙ ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ, ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ. " Δεν έχω την δυνατότητα να γνωρίζω εάν πήρες στα χέρια σου το παρόν βιβλίο κατά τύχη ή εάν εξαρχής αντιλήφθηκες ή υποπευθήκες περί τίνος πρόκειται. Όποια και αν είναι, όμως, η αλήθεια, και αφού εγκάρδια σε ευχαριστήσω για την τιμητική προς το έργο μου κίνησή σου, επιθυμώ ήδη, από αυτό εδώ το σημείο, να σου γνωστοποιήσω σαφώς ότι το περιεχόμενο των σελίδων, που ακολουθούν, δεν απευθύνεται αποκλειστικά σε εξειδικευμένους επιστήμονες. Δηλαδή σε συναδέλφους φιλόλογους ή σε γλωσσολόγους, σε διδασκάλους ή σε καθηγητές ξένων γλωσσών, ούτε μόνον σε πολυπειρους και εμπριθείς μελετητές της ελληνικής γλώσσας, όπως είναι πολλοί Έλληνες και ξένοι ποιητές και λογοτέχνες και στικουργοί. Αλλά σε κάθε ελληνομαθή συνάνθρωπο που επιθυμεί να διευρύνει τις σχετικές με την "ελληνίδα φωνή" γνώσεις του ". Στη συνέχεια την άποψη του Γιάννη Κουριαννίδη, εκδότη του περιοδικού ΕΝΔΟΧΩΡΑ, που προέβη στην συγκεκριμένη έκδοση. " Οι εκδόσεις του περιοδικού «Ενδοχώρα» παρουσιάζουν ένα μοναδικό στο είδος τους έργο του φιλόλογου Αθανασίου Τσακνάκη. Έναν τόμο 432 σελίδων με 1.485 σπάνιες ελληνικές λέξεις, την ερμηνεία και την ετυμολογία των οποίων ο συγγραφέας παρουσιάζει με εύληπτο, ενίοτε αντισημιατικό αλλά και ευχάριστο τρόπο, καταδεικνύοντας ότι «η ελληνική γλώσσα είναι ή δύναται να γίνει πολύτιμο κτήμα και χρήσιμο εργαλείο κάθε ενσυνείδητου και ευσυνείδητου ελλη-

νόφνου, και όχι μόνον των εξειδικευμένων επιστημόνων», αλλά και ότι αυτό μπορεί να γίνει χωρίς να μείνει «η αλγεινή εντύπωση ότι ακόμη ένας δυσκοίλιος φιλόλογος επιχείρησε να σε στρώσει πίσω από ένα ξύλινο θρανίο και να σε σφυροκοπήσει βλοσυρά και ανελέητα με γραμματική και συντακτικό». Όπως τονίζει ο ίδιος στον πρόλογό του: «Στις σελίδες αυτού του βιβλίου θα συναντήσεις κυρίως σπάνιες ελληνικές λέξεις, δηλαδή λέξεις που η συντριπτική πλειονοψηφία των χρηστών της ελληνικής γλώσσας θα χαρακτήριζε "παράξενες", ή λέξεις που ούτε καν θα φανταζόταν ότι υπάρχουν ή ότι δύνανται να υπάρχουν. Αυτές οι λέξεις, καίτοι παρουσιάζονται ως ενιαίο σύνολο, είναι δύο ειδών: αφενός είναι παμπάλαιοι λησμονημένοι όροι, τους οποίους με χαρά εντόπισα σε διάφορα λεξικά της ελληνικής γλώσσας, όροι που δεν χρησιμοποιούνται στην εποχή μας ή που χρησιμοποιούνται πάρα πολύ σπάνια ή μόνον σε πολύ εξειδικευμένα κείμενα, και αφετέρου είναι όροι που έπλασα πολύ προσεκτικά, μεταχειριζόμενος με μεγάλο σεβασμό τις πρώτες ύλες - όλες ελληνικής προέλευσης - και ακολουθώντας αυστηρά τους κανόνες σύνθεσης και παραγωγής ελληνικών λέξεων, της λεγόμενης "λεξιπλασίας". Τόσο οι αναστημένοι όροι, όσο και οι λεγόμενοι "νεολογισμοί", συνοδεύονται από ετυμολογικές αναλύσεις και ερμηνευτικές προσεγγίσεις ώστε να καθίσταται ευδιάκριτη η καταγωγή τους και να δικαιολογείται πλήρως η δεδομένη ή η ενδεχόμενη ή η προτεινόμενη χρήση τους στον ελληνικό λόγο. Μέσω της απολαυστικής ανάγνωσης και διερεύνησης αυτών των λέξεων είμαι βέβαιος ότι πολύ γρήγορα και πολύ ευχάριστα θα

κατορθώσεις να αντιληφθείς τις ανεξάντλητες λεξιπλαστικές και εκφραστικές δυνατότητες της ελληνικής γλώσσας, να κατανοήσεις χωρίς αμφιβολία ότι κανένας ξενικός όρος δεν είναι αμετάφραστος σε αυτήν, καθώς και να διαπιστώσεις με υπερηφάνεια ότι πάμπολλες έννοιες διατυπώνονται σαφέστερα, ακριβέστερα και πληρέστερα μόνον εάν λάβουν την μορφή ελληνικών λέξεων " . Τον επίλογο τον γράφω παραλλάσσοντας κάπως το πνεύμα συγγραφέα και εκδότη. Ο Ξενοφών Ζολώτας, επί σειρά ετών διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος, έγινε ο πρωθυπουργός που προσηπάθησε να γεφυρώσει το πολιτικό χάσμα το 1989 στην οικογενειακή κυβέρνηση. Πέραν των οικονομικών γνώσεών του, ωστόσο, ο Ζολώτας ήταν ένας πολύ μορφωμένος άνθρωπος με λατρεία για την ελληνική γλώσσα. Ιστορική θα μείνει η ομιλία που είχε κάνει στις 26 Σεπτεμβρίου 1957 αλλά και στις 2 Οκτωβρίου 1959 στην Ουάσιγκτον. Το ιδιαίτερο στοιχείο ήταν ότι χρησιμοποίησε σε όλη του την ομιλία λέξεις που είχαν ελληνική προέλευση και χρησιμοποιούνται στα αγγλικά. Το κοινό που παρακολουθούσε τη συνεδρίαση του ΔΝΤ έμεινε άναυδο και ο λόγος του Ζολώτα έμεινε ιστορικός με τον ίδιο και τη σύζυγό του να γίνονται πρωτοσέλιδο στους NYT και «Washington Post». Δυο γενιές μετά, ο Αθανάσιος Τσακνάκης επιχειρεί κάτι ανάλογο, αλλά στα ελληνικά με αποδέκτες συνέλληνες, απολέσαντες γλώσσα κτ. Ολβιοι (ευτυχισμένοι) οι αποδέκτες.

Στέλιος Αρσενίου